

.../...

Uit archiefstukken

De handelshaven van Oostende werd in het midden der vorige eeuw druk bezocht door engelse zeilschepen die hier hun vracht kwamen lossen en ledig de haven verlieten. Die zeilschepen werden dan geballast om niet te kapsijzen. In die tijd kende Oostende het beroep van "zandboer". De man vervoerde zand per lichter die dan aan de zeilschepen die op ballast de haven zouden verlaten, werd verkocht. Het zand werd met mankracht: zak per zak van de lichter in het ruim van de zeilboot overgeladen.

De kapitein besteld zoveel ton zand, de bestelling werd uitgevoerd en vooraleer tot betaling werd overgegaan moesten de zakjes geteld worden. Dat het hierbij regelmatig tot discussies en betwistingen kwam is te begrijpen : aan beide zijden trachtte men steeds een batje te doen.

Zo is het gebeurd dat in 1850 een zandboer die zijn rekening niet uitbetaald kreeg met geheel zijn bemanning op het zeilschip klauterde, kapitein en bemanning over boord gooide en voor anker ging liggen in het midden van de haven luidkeels roepend dat hij het schip niet eer vrij zou geven vooraleer hij tot de laatste zak zand betaald was geworden.

Dat gebeurde ter hoogte van het huidig zeestation, dat er nog niet stond.

De kapitein was aan land gezwommen en alarmeerde de overheid, parlementeren kon niet baten : de kapers hielden voet bij stuk en zo besloot het stadsmagistraat over te gaan tot grote daden. Een batterij kanonnen met kanonnières kwam over uit Brugge en stelde zich in schietstelling op de kaai. De kapers werden gesommeerd zich over te geven. Geen gevolg.

Na de derde sommatie hief de kommandant van de baterij zijn sabel in de lucht om bevel tot vuren te geven. Op dat ogenblik klom de kaperskapitein met groot gebaar in de grote mast, stak zijn twee armen in de lucht en riep uit volle borst dat hij zich over gaf. Hij kreeg schrik dat het ernst ging worden.

Of hij ooit betaald is geworden voor zijn zand heb ik niet kunnen terugvinden.

Jef KLAUSING

Oostendse zegswijzen en spreuken

Onlangs tekenden we uit de mond van een gekende Oostendse dame de volgende zegswijze op :

Os je verloopt van e stro, vol je op e boalke.

Dit was naar het schijnt de raad die Oostendse moeders meegaven aan dochters die nogal gemakkelijk van lief verliepen. Wie kent de oorsprong van dit gezegde ? Hebt U nog van deze Oostendse zegswijzen en spreuken, zend ze ons dan op.

J.B. Dreesen.